

MŪSŲ Lietuva

Jornal Lituano «NOSSA LITUANIA»
 DIRETOR PROPRIETARIO RESPONSÁVEL
 Dr. José Ferreira Carrato
 SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES
 LAIKRAŠTIS
 A D R E S A S:
 AV. ZELINA, 706 — C. POSTAL 371
 SÃO PAULO
 ATSKIRO NUMERIO KAINA
 CR.\$3,00

N. R: 457 (14) SĂO PAULO — BRASIL — 1958 M. BALANDZIO MĒN. — ABRIL 4 D. XI METAI

DAUG DŽIAUGSMO VELYKU ŠVENTĖSE

Per skausmus i garbę

J. G. S. J.

«KRISTUS KĖLĖS, MIRTIS KRITO»

Velykų varpai linksmai gau džia skelbdami džiugią naujieną: «Kristus kėlės, Kristus kėlės». Didžiojo Penktadienio liūdesys daugiau negrįs. Raudas prie mirusiojo išganytojo kapo pakeitė džiaugsmingas «Alleliuja».

I.
 Velykos yra Kristaus triumfo diena, tai yra Jo kančios ir Jo darbo apvainikavimo diena. Jo priešų visišką nugalėjimo ir jo dieviškumo ne sugriaunamo įrodymo diena. Tas paniekintas, išjuoktas, pasmerktas Nukryžiuotasis šiandieną pasirodo visame savo garbės spindėjime: šviesus kaip saulė, gražus kaip ryt mečio aušra, lyg pirmasis sniegas kančios ir skausmų gyvenimo lapas užverstas. Jo ateitis šviesi ateitis, nemirtanties, nepaprasto džiaugsmo ir neišsemiamos laimės ateitis.

Kiek nuostabių istorijos puslapių yra prirašyta Bažnyčios istorijoje, kiek žygdarbių atlikta ir visa tai prisikėlusio išganytojo šviesoje. Iš jo sėmėsi sau stiprybės pirmieji kariai, pirmieji vienuolynai kūrėsi Jo meilės vedami. Ti kėjimas į Prisikėlusį sukūrė didžiausius meno paminklus architektūroje, tapyboje ir muzikoje. Ta dvasinė ir medžiaginė galia, kuria stebisi kiekvienas žmogus, kas jis bebūtų, turi savo išaiškinimą tik prisikėlusio išganytojo triumfe.

Visi Jo priešai nugalėti, su trauškinti. Tiesa, jie nerims, stengsis jį sunaikinti, kovos prieš jį visais frontais ir visais galimais ir negalimais ginklais, bet visos jo jėgos atsimuš kaip selstančios bangos, nepajudnamas pakrančių uolas, suduš į tūkstančius gabalėlių, lyg porcelano indas, sviestas ir akmeninės grandis. O Jis — Kristus, sėdintis kaip stovėjęs, tvirtas, nepajudnamas, žavus, spindintis garbės aureole ir trauks prie savęs tūkstančius ir milijonus žmonių, vargo ir skausmo prislegtų, kovos užgrūdinusių, bet pilnų aukštų idealų ir nemarių siekimų.

III.
 Velykų varpai neša džiaugsmą ir į mūsų širdis ir kelia jauna viltimi į naują gyvenimą.

Velykos tai Kristaus dieviškumo svarbiausias įrodymas — gyvybės, nuplėtos garbės atstatymas Kristaus gyvenimo ir mirties Viešpats pilna to žodžio prasme. Jo rankose gyvybės paslaptis «Jei tu esi Dievo sūnus, nuženki nuo kryžiaus» — tyčiojosi žydai. Ne tik kad jis nužengė nuo kryžiaus. Jis išėjo iš mirties guolio atimainęs, nemarus Amžino Garbės Viešpats.

Kiek daug svajonių, iliuzijų išsineša žmogus į pasaulį. Jos viena po kitos, lyg tie pražydušios rožės lapeliai, ima kristi, kol nelieka nė vieno.

Kiek daug didžiųjų užsimonimų, kiek žygdarbių tikėjosi žmogus atlikti žiauri tikrovės sumaišio visus planus, sunaikina dažnai su dideliu pasisekimu, pradėtąjį darbą ir tik trupinius, šukes kai kas pajėgia išgelbėti.

II.
 Kristaus prisikėlimas buvo jo pirmųjų sekėjų atspirtis. «Jeigu Kristus neprisikėlė, tai ir mes neprisikėsime... tušėnis yra mūsų tikėjimas», šv. Povilas korintiečiams rašė, Krikščionybė plito, nes žadėjo ta, ko niekas kitas negalėjo duoti, būtent, nemirtingumą. Viltis išeiti iš šio gyvenimo vargų ir kovos laimėtoju, skynė sau kelią žmogaus širdyje, minančio šios ašarų pakalnės kelius.

Žmogus išėjo reiškučiomis semtis laimės, bet ji išslydo pro pirštus-liko tūščios rankos. Kadais melės ir džiaugsmo daina dainavo žmogaus siela. Šiandien ji užmiršo anas dainų melodijas iš suvargusių žmogaus krūtinės išsiveržia liūdesio ir skausmo atodūsis.
 Bet Velykų varpai gaudžia. Jis vėržiasi ir į kenčiančią žmogaus sielą. Jo nesulaiko akliniai uždarytos žmogaus širdies langinės ir tvirtai parremtos durys. Lūžta atsparos, sutriuškinamos visos kliūtys maloniai gaivinancio oro ero vė išiveržia iš žmogaus širdį. Ji ima kartu plakti, visais savo polėkais jausti Velykų džiaugmą, gerti iki apsvaigimo iš tos laimės taurės: «Tikiu, kad mano Viešpats gyvas ir savo kūno akimis regėsiu Dievą savo išganytoją».
 Tikiu, kad mano išganytojas gyvas. Tas paniekintas, tas nukryžiuotasis kuriame aš savo visą viltį sudėjau, jis gyvas, nemarus kėlės mirties

DIDELĖS SIELOS IR ŠVELNAUS JAUTRUMO
 LIETUVIUI KUNIGUI
 Dr. ANTANUI AUSENKAI, OSB.
 UŽBAIGUS RAMYBĖJE ŽEMĖS RŪPESČIŲ KELIONĖ,
 JO LIŪDINCIUS TĖVELIUS, BROLIUS IR SESERIS
 GILIAI ATJAUČIA
 Klemensas Jūra
 ir šeima.

KUN. ANTANUI AUSENKAI O.S.B.
 mirus, jo artimiesiems reiškiamo nuoširdžią
 užuojautą
 Moinho Velho lietuviai.

varžtus sutrupiė. Ir aš, ne kas kitas, savo akimis regėsiu Dievą, savo išgelbetoją. Aš jį regėsiu po šios žemės vargų ir skausmų, po šios žemės nusivylimų ir apgaulių, po šios žemės kovos regėsiu savo Viešpatį, kuriame visą savo viltį sudėjau: «Kas tiki į mane, tas nematys mirties per amžius» Jis laukia manęs. Visų mano kelionių ir mano klaidžiojimų pabaigoj laukia mane. Jis, mano Viešpats, kad apvainikuotų mano skausmo sugeltus skruostus pergales vainiku, mano sielą nemariu džiaugsmu pripildytų ir kovos išvargintą dvasią įvestų į ramybės ir taikos karalystę «Palaiminti, kurie jam savo ištikimybę ir niekada nemainė»

Velykų varpų aidai pripildė mūsų dvasia, pripildė nauja, amžinybės viltimi ir suteikė mūsų sielai ryžto kantriai pakęsti dienos kaitrą, nepalūžti po gyvenimo našta kad dygiais erškėčiais klotais keliais. Žinant, kad skausmas ir vargas tai pakopos, kurios veda į mūsų Velykas, į pergalės dieną. Kito kelio nėra. Jei būtų tikras kelias, Kristus būtų jį mums nurodęs. Visos laimės rodyklės, kurios neveda šiuo keliu, yra apgaulingos. Tik laimės kelio rodyklė rodo tikrąjį kelią, vedančią mus prie mūsų galutinio tikslo prie džiaugsmo ir laimės šaltinio. Joje aiškiai parašyta: «Per skausmus į garbę»

— Maskva praneša, kad susitardė atominė ginklų sprogdinimus. Vašingtonas šį rusų pranešimą laiko tik propaganda, padėties nepakeičia.

— Kanadoje šią savaitę parlamento rinkimuose laimėjo konservatoriai išrinkdami 210 atstovų, kai tuo tarpu stipriau si jų konkurentai liberalai tik 47 atstovus pravedė. Užsienio politika liks nepasikeitus, artimam bendradarbiaus su Amerika.

— Iš Amerikos pranešama, kad yra surasta priemonė apsiginti nuo raketinių tolimo skridimo ginklų. Juos ore, dar toli ir aukštai nuo taikinio gali susprogdinti tam tikri atominės energijos spinduliai. Šių spindulių buvimas ore yra tikriausia apsauga.

— Brazilijon atvyko Prancūzijos ekonominė misija, kurios tikslas yra užmegsti glaudesnius ryšius su Brazilijos agrikultura ir industrija.

— Kolumbijos vyriausybė ruošiasi kontroliuoti kavos ūkį. Per didelės kavos ūkio išplėtimas iššaukia kainų kritimą.

— Iš Amerikos pranešama, kad yra padaryta didelė pažanga vėžio ligos tyrinėjime. Tikimasi greitu laiku surasti vaistus prieš vėžio ligą. Bandymai jau daromi.

— Brazilija stengiasi įsitrinti Europos rinkoje.

— Brazilija atnaujino prekybos sutartį su Jugoslavija. Brazilijos Jugoslavijos prekybos metų balansas siekia 10 milijonų dolerių.

— São Paulo arkivyskupijos kurija atsišaukė į gyventojus ir organizacijas, kad Didįjį Šeštadienį susilaikytų nuo pramogų rengimo. Kitados Didįjį Šeštadienį Brazilijoje buvo duodami šliūbai.

A. A. KUN. DR. ANTANO AUSENKOS - DOM ESTANIS LAU O.S.B. Tėvams, Broliams ir Sesiems liūdesio va landoje reiškiamo nuoširdžią užuojautą. Jūsų broliai Kristuje.
 Mik. E. E. Ivanauskai.

Ausenų šeimai ir giminiams liūdimiems dėl
 A. A. KUN. ANTANO AUSENKOS
 mirties, nuoširdžiai užjaučia
 «Mūsų Lietuva».

Velykos Gedulo šesėlyje

Kovo m. 31 d. ryte, S. Paulo Lietuvių tar. e. žaibo greitumu liūdna žinia sklido: mirė kun. Antanas Auseka - Dom Estanislau O. S. B. Ši žinia ypač stipriai pribloškė Vila Zelinos ir apylinkės lietuvius, kur gyvena kun. Antano tėvai, broliai, seserys ir kiti giminės, daugybė pažįstamų, kur sekmadieniais atvykdavo kun. Antanas talkinti lietuviams kunigams, laikydavo šv. mišias, sakėdavo turinčius, bet kartu ir populiarius pamokslus.

Mirė staigiai, sekmadienio naktį, grįžęs iš vienos parapijos, kur procesijos metu vakare gatvėje pasakė pamokslą. Grįžęs vienuolyną dar nėjo išsėti, bet sėdėjo prie darbo stalo, rašė ruošėsi se-

kančios dienos pamokslams, gi mnazijoje dėstė matematiką ir fiziką. Ir taip bedirbantį iš tiko širdies priepuolis, atsikyrė su šiuo pasauliu. Anksčiau 31 d. kovo rytmetį, garšieji S. Bento varpai skelbė, kad vėl naują auką paviliojo kapai.

Gedulingos mišios egzekvijos buvo atlaikytos 11 val. S. Bento bazilikoje. Liūdni varpų aidai maišėsi su giedamo mis benediktinų vienuolių rekiem melodijomis.

15 val. Libera atgiedojus, išsitiesė ilga virtinė automobilių, gedulinga laidotuvių procesija, per miesto centrą, Consolação kapų linkui. Į kapus atlydėjo vienuoliai benediktinai, kurių choras giedojo liturgines laidotuvių gies-

A. A. Kun. Antanas Auseka
Dom Estanislau O. S. B.

mes, lietuviai kunigai (Mons. K. Miliauskas, kan. J. Karauskas, kun. J. Giedrys S. J., kun. A. Milius, kun. P. R. Gažinskas, kun. J. Šeškevičius) ir šimtai lietuviškos visuomenės atvykusios į kapus atsivieškinti ir palydėti taip nelaukiant iš šios ašarų pakalbės pasitraukusio mielo ir brangaus kunigo.

Susirinkusių prie kapo veidams dengė gilaus liūdesio šešėlis, rietėjo ašaros. Ypač ši valanda buvo skaudi seneliams tėvams, seserims, broliams ir kitiems artimiesiems, kurie niekumet nesitikėjo, kad iš jų tarpo taip staigiai pasitrauks jiems mylimiausias asmuo. Bet Aukščiausiojo ki tokį buvo planai. Čia pasilikusiems telieka tik aulenkti savo galvą prieš dieviškąją valią tariant: tebuna pagarbinta šventa Jo valia.

BIOGRAFINĖS ŽINIOS

Volionis gimė Lietuvoje Balninkų parapijoje, 1914 m. 18 d. lapkričio mėn. Dar nedidelis berniukas, kartu su tėvais ir kitais šeimos nariais atvyko Brazilijon 1927 m. São Paulyje. Įstojęs katalikišką mokyklon, pajuto sa vyje pašaukima vienuoliniam gyvenimui. Įstoja į benediktinų vienuolyną, kur išeina reikalingą mokslo kursą, visuomet pasižymėdamas kaip gabus ir uolus studentas. 1935 m. gruodžio mėn. 14 d. padaro vienuolio įžadus. Be teolo gijos, universitete studijuoja

gus išgirdo kregždės. Atsikėlęs rūstus pravėrė langą ir iškišo laukan susivėlusią galvą.

A štiš, raganos! Vėl prie langų kaip perraui triukšma kelsit. — užgriaudė kregždėms susišaukė vaikus ir liepė jas nuvyti. Traukdamas galva vi dūn įsidaužė į rėmus ir dar labiau su yko.

— Pamėginkit tik grįžti, — grūmojo skrendantiems paukščiam. — Tai atėjo laikas visi gyventi trukdo.

Kregždės pakilo ir norėjo skristi tolyn, bet vėjas buvo šaltas ir stiprus, ir jų pavargę sparnai nenajėgė irtis. Iškilusios tuoj pat niro palei augštus bokštus ir susirado užuoveja antro augšto lange. Bet vėjas ir ten užtiko.

Kregždės drebėjo nuo šalčio. Čia pastebėjo lange išmušta rutę. Čypsėdamos, sparneliais daužydamos stikla ir kovodamos su vėju, skrido prie lango skylės ir lindo vi dūn.

Patekusių į tamsią didelę erdvę, nutūpė ant palangės ir dairėsi, ar neatpuls koks piktas šešmininkas vyti laukan. Viduje buvo šilta ir tylu. Tik vėjas, rūstas udamas ir ne

TU BUVAI...

(A. A. KUN. DR. A. AUSENKOS. OSB ATMINIMUI)

Tu buvai. Ir sopuliu širdis sugrudus,
Ir skausmas — be ribų — užtvinsta siela!
Ir saulė nebe ta! Ir vakarai vėl gūdūs...
O sielvarto maldoj — mintis į Dievą kyla.

Tu buvai.. Ir — *In perpetuam memoriam* —
Mintis paklydus į ieško žodžio...
Širdy suprast ir patikėti tuo nenorim:
Jau Tavo mielą šypsni karštas vožia...

Didžios sielos, tyros širdies, tyrų minčių lietuvi!
Buvai didus tik Dievo meile ir neribotu kuklumu!
Ir nuodėmėj, ir abejonėj lūžtančius —
Tu neatstūmei, nors kelio vingiuos klupę buvom: —
Visiems žadėjai v sus kvietei į D. evo Palaimos Namus!

Savos tautos — likimo išb'askytus brolius
Tu kėlei — žadinai prie švento tebulumo.
Tėvelių kalbą myėjai skleidei uoliai —
Tu knygnešiu buvai — tarp miglų abuojuomo!

Vienuolių e senoj siūbuoja Tavo karštas:
Bažnyčios daktarai, prelatai ir kanauninkai susikaupe...
Tik motinos sielvartas, sesutės rauda širdis varsto;
Tik brolių skausmas — karštoj maldoj priklaupia.

Sit tibi terra levis — kužda lūpos...
Ir skęsta maldose mišri marga minia...
Užgęsta graudu inės. Bet skausmas tebeklūpo —
Kai išsklaido vėl savais keliais minia!

Ne Tu buvai, bet — Tu esi tarp mūsų!
Sielos, širdies, taurių minčių kėlėjau!
Tu — atmin muos — amžiais gyvas būsi!
Tu mūsų kryžkeliuos — ir ateity budėsi!

Klemensas Jūra

1958 m. balandžio 2 d.
São Paulo-Brasil

tiksliausius mokslus, matematika, fiziką. 1941 m. lapkričio mėn. 30 d. šventinamas kunigu pirmas iškilmingas šv. mišias atlaikė Vila Zelina lietuvių bažnyčioje.

Kun. Antanas pradeda mokytojauti São Bento gimnazijoje ir kolegziuje. Dėstė matematiką ir fiziką. Buvo pas kirtas internato vice prefektu. Be šių darbų, ordo abatas pasiskyrė savo asmeniniu sekretoriumi. Lankiusieji São

Bento mokslo įstaigas mokiniai kun. Antaną prisimena kaip šviesią asmenybę, sugėbėjusį ne vien gerai dėstyti, bet taip pat kaip turintį didelį pasitikėjimą ir įtakos auklėtoja.

KUN. ANTANAS LIETUVIŠKOJE VEIKLOJE

Nors kun. Antanas visą laiką, mokykloje, vienuolynė (pabaiga 3 pusl.)

Stasys Laucius

VELYKOS

Kristus prisikėlė,
girdim linksma žinia.
Kiekvienoj lūšnėlėj
spinduliai auksiniai.

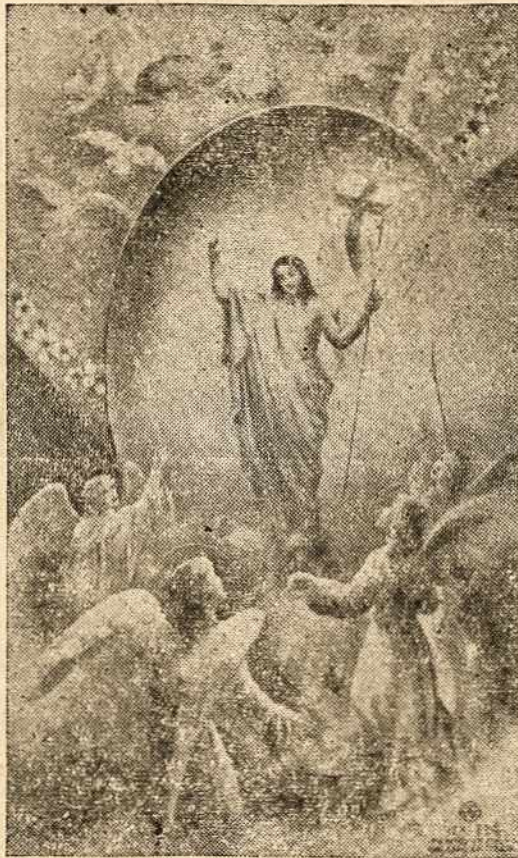
Gieda Alelinja
choras prie varonų.
Ant altoriaus akys
nuostabiai malonios.

Stebi jos ir guodžia
prašančius padėti.
Sala tyros širdys,
tirpsta širdys kietos.

Džiaugiasi krikščionys,
nors Velykos liesos
Per pasaulį eina
Jis, rankas ištiesęs.

Pro sargybų postus,
pro vielas ir grotus
Jis aplanko žmogų
saule vainikuotas.

Tad pamato dangų
didelis ir mažas,
o ant stalų tartum
po margutį gražų.

Paulius Jurkus

Kregždės ant Nukryzuotojo peciu

Buvo pavasaris. Paukščiai grįžo į savo lizdus ir gyrė saule. Grįžo ir kregždės. Svajotoja. Ją taip praminė motina, nes ji ramiai sėdėdavo lizde ir žiūrėdavo į gatvėje žaidžiančius vaikus ir atsiskandavo į saulę ir jai čiulbėdavo, nutūpus ant telefono vielu.

Kelionėje prie didelio mariu, kur ji pamatė pirmą kartą laivus, jos motina sugludė sparnus ir pasakė — gana. Padėkojo saulei, kuri tiek laiko šildė juoda rūbeli; padėkojo vėjui ir lietni, kurie plo vė ir šukavo jos baltą skepetaitę no kaklu, ir tarė dukrai, kad ji turinti skristi prie Baltijos jūrų, kur jos tėvų tėvai gyvena.

Svajotoja prie didelių ir neramiu vandenu supylė mažytį smėlio kapa. Apverkė savo motiną, apraudojo, o mariu vandens, giliai atsidusė, išmetė iš savo gelmių girtarėlį.

Ji buvo atsilikus nuo draugiu, kurios čiulbėdamas nešė vasaros šilumą į šiaurę. Tada

Svajotoja pamatė kitą kregždę, kuri lėkė greičiau negu pavasario vėjas. Jos vardas buvo Greituolis. Jis taip pat buvo vienas. Ir jam patiko Svajotoja, prie motinos kapo liūdinti. Jie abu pakilo ir nuskrido ten, kur žvejai iš mariu sugrįžę, veža menkes į miestelį.

Vieš krautuvės langu, pastogėje, turėjo kregždės lizda, ir vaikai ši pavasarį, mėtydami akmenėlius, pataikė į jį ir išmušė jam šoną, o pavasarinis vėjas, eidamas pro namus nuderaskė ir išnešiojo po laukus.

Jos nutūpė ant pastogės lentu pasisėti šaltas vėjas šlavė gatves ir gasdino pavasarį žiedus. Jis buvo atėjęs ši vakarą tyliai ir nelauktai pasijunkti iš besidžiaugiančių kregždžių, kurių turėjo parnešti vasaros kaitras. Ir jom buvo šalta — susiglaudė viena prie kitos ir liūdinai čypsėjo.

Krautuvėie už didelio stalo snaudė šeimininkas ir pro mie

Kregždės ant Nukryzuotojo peciu

Buvo pavasaris. Paukščiai grįžo į savo lizdus ir gyrė saule. Grįžo ir kregždės. Svajotoja. Ją taip praminė motina, nes ji ramiai sėdėdavo lizde ir žiūrėdavo į gatvėje žaidžiančius vaikus ir atsiskandavo į saulę ir jai čiulbėdavo, nutūpus ant telefono vielu.

Kelionėje prie didelio mariu, kur ji pamatė pirmą kartą laivus, jos motina sugludė sparnus ir pasakė — gana. Padėkojo saulei, kuri tiek laiko šildė juoda rūbeli; padėkojo vėjui ir lietni, kurie plo vė ir šukavo jos baltą skepetaitę no kaklu, ir tarė dukrai, kad ji turinti skristi prie Baltijos jūrų, kur jos tėvų tėvai gyvena.

Svajotoja prie didelių ir neramiu vandenu supylė mažytį smėlio kapa. Apverkė savo motiną, apraudojo, o mariu vandens, giliai atsidusė, išmetė iš savo gelmių girtarėlį.

Ji buvo atsilikus nuo draugiu, kurios čiulbėdamas nešė vasaros šilumą į šiaurę. Tada

Svajotoja pamatė kitą kregždę, kuri lėkė greičiau negu pavasario vėjas. Jos vardas buvo Greituolis. Jis taip pat buvo vienas. Ir jam patiko Svajotoja, prie motinos kapo liūdinti. Jie abu pakilo ir nuskrido ten, kur žvejai iš mariu sugrįžę, veža menkes į miestelį.

Vieš krautuvės langu, pastogėje, turėjo kregždės lizda, ir vaikai ši pavasarį, mėtydami akmenėlius, pataikė į jį ir išmušė jam šoną, o pavasarinis vėjas, eidamas pro namus nuderaskė ir išnešiojo po laukus.

Jos nutūpė ant pastogės lentu pasisėti šaltas vėjas šlavė gatves ir gasdino pavasarį žiedus. Jis buvo atėjęs ši vakarą tyliai ir nelauktai pasijunkti iš besidžiaugiančių kregždžių, kurių turėjo parnešti vasaros kaitras. Ir jom buvo šalta — susiglaudė viena prie kitos ir liūdinai čypsėjo.

Krautuvėie už didelio stalo snaudė šeimininkas ir pro mie

Kregždės ant Nukryzuotojo peciu

Buvo pavasaris. Paukščiai grįžo į savo lizdus ir gyrė saule. Grįžo ir kregždės. Svajotoja. Ją taip praminė motina, nes ji ramiai sėdėdavo lizde ir žiūrėdavo į gatvėje žaidžiančius vaikus ir atsiskandavo į saulę ir jai čiulbėdavo, nutūpus ant telefono vielu.

Kelionėje prie didelio mariu, kur ji pamatė pirmą kartą laivus, jos motina sugludė sparnus ir pasakė — gana. Padėkojo saulei, kuri tiek laiko šildė juoda rūbeli; padėkojo vėjui ir lietni, kurie plo vė ir šukavo jos baltą skepetaitę no kaklu, ir tarė dukrai, kad ji turinti skristi prie Baltijos jūrų, kur jos tėvų tėvai gyvena.

Svajotoja prie didelių ir neramiu vandenu supylė mažytį smėlio kapa. Apverkė savo motiną, apraudojo, o mariu vandens, giliai atsidusė, išmetė iš savo gelmių girtarėlį.

Ji buvo atsilikus nuo draugiu, kurios čiulbėdamas nešė vasaros šilumą į šiaurę. Tada

Svajotoja pamatė kitą kregždę, kuri lėkė greičiau negu pavasario vėjas. Jos vardas buvo Greituolis. Jis taip pat buvo vienas. Ir jam patiko Svajotoja, prie motinos kapo liūdinti. Jie abu pakilo ir nuskrido ten, kur žvejai iš mariu sugrįžę, veža menkes į miestelį.

Vieš krautuvės langu, pastogėje, turėjo kregždės lizda, ir vaikai ši pavasarį, mėtydami akmenėlius, pataikė į jį ir išmušė jam šoną, o pavasarinis vėjas, eidamas pro namus nuderaskė ir išnešiojo po laukus.

Jos nutūpė ant pastogės lentu pasisėti šaltas vėjas šlavė gatves ir gasdino pavasarį žiedus. Jis buvo atėjęs ši vakarą tyliai ir nelauktai pasijunkti iš besidžiaugiančių kregždžių, kurių turėjo parnešti vasaros kaitras. Ir jom buvo šalta — susiglaudė viena prie kitos ir liūdinai čypsėjo.

Krautuvėie už didelio stalo snaudė šeimininkas ir pro mie

Kregždės ant Nukryzuotojo peciu

Buvo pavasaris. Paukščiai grįžo į savo lizdus ir gyrė saule. Grįžo ir kregždės. Svajotoja. Ją taip praminė motina, nes ji ramiai sėdėdavo lizde ir žiūrėdavo į gatvėje žaidžiančius vaikus ir atsiskandavo į saulę ir jai čiulbėdavo, nutūpus ant telefono vielu.

Kelionėje prie didelio mariu, kur ji pamatė pirmą kartą laivus, jos motina sugludė sparnus ir pasakė — gana. Padėkojo saulei, kuri tiek laiko šildė juoda rūbeli; padėkojo vėjui ir lietni, kurie plo vė ir šukavo jos baltą skepetaitę no kaklu, ir tarė dukrai, kad ji turinti skristi prie Baltijos jūrų, kur jos tėvų tėvai gyvena.

Svajotoja prie didelių ir neramiu vandenu supylė mažytį smėlio kapa. Apverkė savo motiną, apraudojo, o mariu vandens, giliai atsidusė, išmetė iš savo gelmių girtarėlį.

Ji buvo atsilikus nuo draugiu, kurios čiulbėdamas nešė vasaros šilumą į šiaurę. Tada

Svajotoja pamatė kitą kregždę, kuri lėkė greičiau negu pavasario vėjas. Jos vardas buvo Greituolis. Jis taip pat buvo vienas. Ir jam patiko Svajotoja, prie motinos kapo liūdinti. Jie abu pakilo ir nuskrido ten, kur žvejai iš mariu sugrįžę, veža menkes į miestelį.

Vieš krautuvės langu, pastogėje, turėjo kregždės lizda, ir vaikai ši pavasarį, mėtydami akmenėlius, pataikė į jį ir išmušė jam šoną, o pavasarinis vėjas, eidamas pro namus nuderaskė ir išnešiojo po laukus.

Jos nutūpė ant pastogės lentu pasisėti šaltas vėjas šlavė gatves ir gasdino pavasarį žiedus. Jis buvo atėjęs ši vakarą tyliai ir nelauktai pasijunkti iš besidžiaugiančių kregždžių, kurių turėjo parnešti vasaros kaitras. Ir jom buvo šalta — susiglaudė viena prie kitos ir liūdinai čypsėjo.

Krautuvėie už didelio stalo snaudė šeimininkas ir pro mie

Kregždės ant Nukryzuotojo peciu

Buvo pavasaris. Paukščiai grįžo į savo lizdus ir gyrė saule. Grįžo ir kregždės. Svajotoja. Ją taip praminė motina, nes ji ramiai sėdėdavo lizde ir žiūrėdavo į gatvėje žaidžiančius vaikus ir atsiskandavo į saulę ir jai čiulbėdavo, nutūpus ant telefono vielu.

Kelionėje prie didelio mariu, kur ji pamatė pirmą kartą laivus, jos motina sugludė sparnus ir pasakė — gana. Padėkojo saulei, kuri tiek laiko šildė juoda rūbeli; padėkojo vėjui ir lietni, kurie plo vė ir šukavo jos baltą skepetaitę no kaklu, ir tarė dukrai, kad ji turinti skristi prie Baltijos jūrų, kur jos tėvų tėvai gyvena.

Svajotoja prie didelių ir neramiu vandenu supylė mažytį smėlio kapa. Apverkė savo motiną, apraudojo, o mariu vandens, giliai atsidusė, išmetė iš savo gelmių girtarėlį.

Ji buvo atsilikus nuo draugiu, kurios čiulbėdamas nešė vasaros šilumą į šiaurę. Tada

Svajotoja pamatė kitą kregždę, kuri lėkė greičiau negu pavasario vėjas. Jos vardas buvo Greituolis. Jis taip pat buvo vienas. Ir jam patiko Svajotoja, prie motinos kapo liūdinti. Jie abu pakilo ir nuskrido ten, kur žvejai iš mariu sugrįžę, veža menkes į miestelį.

Vieš krautuvės langu, pastogėje, turėjo kregždės lizda, ir vaikai ši pavasarį, mėtydami akmenėlius, pataikė į jį ir išmušė jam šoną, o pavasarinis vėjas, eidamas pro namus nuderaskė ir išnešiojo po laukus.

Jos nutūpė ant pastogės lentu pasisėti šaltas vėjas šlavė gatves ir gasdino pavasarį žiedus. Jis buvo atėjęs ši vakarą tyliai ir nelauktai pasijunkti iš besidžiaugiančių kregždžių, kurių turėjo parnešti vasaros kaitras. Ir jom buvo šalta — susiglaudė viena prie kitos ir liūdinai čypsėjo.

Krautuvėie už didelio stalo snaudė šeimininkas ir pro mie

Kregždės ant Nukryzuotojo peciu

Buvo pavasaris. Paukščiai grįžo į savo lizdus ir gyrė saule. Grįžo ir kregždės. Svajotoja. Ją taip praminė motina, nes ji ramiai sėdėdavo lizde ir žiūrėdavo į gatvėje žaidžiančius vaikus ir atsiskandavo į saulę ir jai čiulbėdavo, nutūpus ant telefono vielu.

Kelionėje prie didelio mariu, kur ji pamatė pirmą kartą laivus, jos motina sugludė sparnus ir pasakė — gana. Padėkojo saulei, kuri tiek laiko šildė juoda rūbeli; padėkojo vėjui ir lietni, kurie plo vė ir šukavo jos baltą skepetaitę no kaklu, ir tarė dukrai, kad ji turinti skristi prie Baltijos jūrų, kur jos tėvų tėvai gyvena.

Svajotoja prie didelių ir neramiu vandenu supylė mažytį smėlio kapa. Apverkė savo motiną, apraudojo, o mariu vandens, giliai atsidusė, išmetė iš savo gelmių girtarėlį.

Ji buvo atsilikus nuo draugiu, kurios čiulbėdamas nešė vasaros šilumą į šiaurę. Tada

Svajotoja pamatė kitą kregždę, kuri lėkė greičiau negu pavasario vėjas. Jos vardas buvo Greituolis. Jis taip pat buvo vienas. Ir jam patiko Svajotoja, prie motinos kapo liūdinti. Jie abu pakilo ir nuskrido ten, kur žvejai iš mariu sugrįžę, veža menkes į miestelį.

Vieš krautuvės langu, pastogėje, turėjo kregždės lizda, ir vaikai ši pavasarį, mėtydami akmenėlius, pataikė į jį ir išmušė jam šoną, o pavasarinis vėjas, eidamas pro namus nuderaskė ir išnešiojo po laukus.

Jos nutūpė ant pastogės lentu pasisėti šaltas vėjas šlavė gatves ir gasdino pavasarį žiedus. Jis buvo atėjęs ši vakarą tyliai ir nelauktai pasijunkti iš besidžiaugiančių kregždžių, kurių turėjo parnešti vasaros kaitras. Ir jom buvo šalta — susiglaudė viena prie kitos ir liūdinai čypsėjo.

Krautuvėie už didelio stalo snaudė šeimininkas ir pro mie

Kregždės ant Nukryzuotojo peciu

Buvo pavasaris. Paukščiai grįžo į savo lizdus ir gyrė saule. Grįžo ir kregždės. Svajotoja. Ją taip praminė motina, nes ji ramiai sėdėdavo lizde ir žiūrėdavo į gatvėje žaidžiančius vaikus ir atsiskandavo į saulę ir jai čiulbėdavo, nutūpus ant telefono vielu.

Kelionėje prie didelio mariu, kur ji pamatė pirmą kartą laivus, jos motina sugludė sparnus ir pasakė — gana. Padėkojo saulei, kuri tiek laiko šildė juoda rūbeli; padėkojo vėjui ir lietni, kurie plo vė ir šukavo jos baltą skepetaitę no kaklu, ir tarė dukrai, kad ji turinti skristi prie Baltijos jūrų, kur jos tėvų tėvai gyvena.

Svajotoja prie didelių ir neramiu vandenu supylė mažytį smėlio kapa. Apverkė savo motiną, apraudojo, o mariu vandens, giliai atsidusė, išmetė iš savo gelmių girtarėlį.

Ji buvo atsilikus nuo draugiu, kurios čiulbėdamas nešė vasaros šilumą į šiaurę. Tada

Svajotoja pamatė kitą kregždę, kuri lėkė greičiau negu pavasario vėjas. Jos vardas buvo Greituolis. Jis taip pat buvo vienas. Ir jam patiko Svajotoja, prie motinos kapo liūdinti. Jie abu pakilo ir nuskrido ten, kur žvejai iš mariu sugrįžę, veža menkes į miestelį.

Vieš krautuvės langu, pastogėje, turėjo kregždės lizda, ir vaikai ši pavasarį, mėtydami akmenėlius, pataikė į jį ir išmušė jam šoną, o pavasarinis vėjas, eidamas pro namus nuderaskė ir išnešiojo po laukus.

Jos nutūpė ant pastogės lentu pasisėti šaltas vėjas šlavė gatves ir gasdino pavasarį žiedus. Jis buvo atėjęs ši vakarą tyliai ir nelauktai pasijunkti iš besidžiaugiančių kregždžių, kurių turėjo parnešti vasaros kaitras. Ir jom buvo šalta — susiglaudė viena prie kitos ir liūdinai čypsėjo.

Krautuvėie už didelio stalo snaudė šeimininkas ir pro mie

Kregždės ant Nukryzuotojo peciu

Buvo pavasaris. Paukščiai grįžo į savo lizdus ir gyrė saule. Grįžo ir kregždės. Svajotoja. Ją taip praminė motina, nes ji ramiai sėdėdavo lizde ir žiūrėdavo į gatvėje žaidžiančius vaikus ir atsiskandavo į saulę ir jai čiulbėdavo, nutūpus ant telefono vielu.

Kelionėje prie didelio mariu, kur ji pamatė pirmą kartą laivus, jos motina sugludė sparnus ir pasakė — gana. Padėkojo saulei, kuri tiek laiko šildė juoda rūbeli; padėkojo vėjui ir lietni, kurie plo vė ir šukavo jos baltą skepetaitę no kaklu, ir tarė dukrai, kad ji turinti skristi prie Baltijos jūrų, kur jos tėvų tėvai gyvena.

Svajotoja prie didelių ir neramiu vandenu supylė mažytį smėlio kapa. Apverkė savo motiną, apraudojo, o mariu vandens, giliai atsidusė, išmetė iš savo gelmių girtarėlį.

Ji buvo atsilikus nuo draugiu, kurios čiulbėdamas nešė vasaros šilumą į šiaurę. Tada

Svajotoja pamatė kitą kregždę, kuri lėkė greičiau negu pavasario vėjas. Jos vardas buvo Greituolis. Jis taip pat buvo vienas. Ir jam patiko Svajotoja, prie motinos kapo liūdinti. Jie abu pakilo ir nuskrido ten, kur žvejai iš mariu sugrįžę, veža menkes į miestelį.

Vieš krautuvės langu, pastogėje, turėjo kregždės lizda, ir vaikai ši pavasarį, mėtydami akmenėlius, pataikė į jį ir išmušė jam šoną, o pavasarinis vėjas, eidamas pro namus nuderaskė ir išnešiojo po laukus.

Jos nutūpė ant pastogės lentu pasisėti šaltas vėjas šlavė gatves ir gasdino pavasarį žiedus. Jis buvo atėjęs ši vakarą tyliai ir nelauktai pasijunkti iš besidžiaugiančių kregždžių, kurių turėjo parnešti vasaros kaitras. Ir jom buvo šalta — susiglaudė viena prie kitos ir liūdinai čypsėjo.

Krautuvėie už didelio stalo snaudė šeimininkas ir pro mie

Kregždės ant Nukryzuotojo peciu

Buvo pavasaris. Paukščiai grįžo į savo lizdus ir gyrė saule. Grįžo ir kregždės. Svajotoja. Ją taip praminė motina, nes ji ramiai sėdėdavo lizde ir žiūrėdavo į gatvėje žaidžiančius vaikus ir atsiskandavo į saulę ir jai čiulbėdavo, nutūpus ant telefono vielu.

Kelionėje prie didelio mariu, kur ji pamatė pirmą kartą laivus, jos motina sugludė sparnus ir pasakė — gana. Padėkojo saulei, kuri tiek laiko šildė juoda rūbeli; padėkojo vėjui ir lietni, kurie plo vė ir šukavo jos baltą skepetaitę no kaklu, ir tarė dukrai, kad ji turinti skristi prie Baltijos jūrų, kur jos tėvų tėvai gyvena.

Svajotoja prie didelių ir

Magdalena Vinkšnaitienė

KAI VELYKU RYTA...

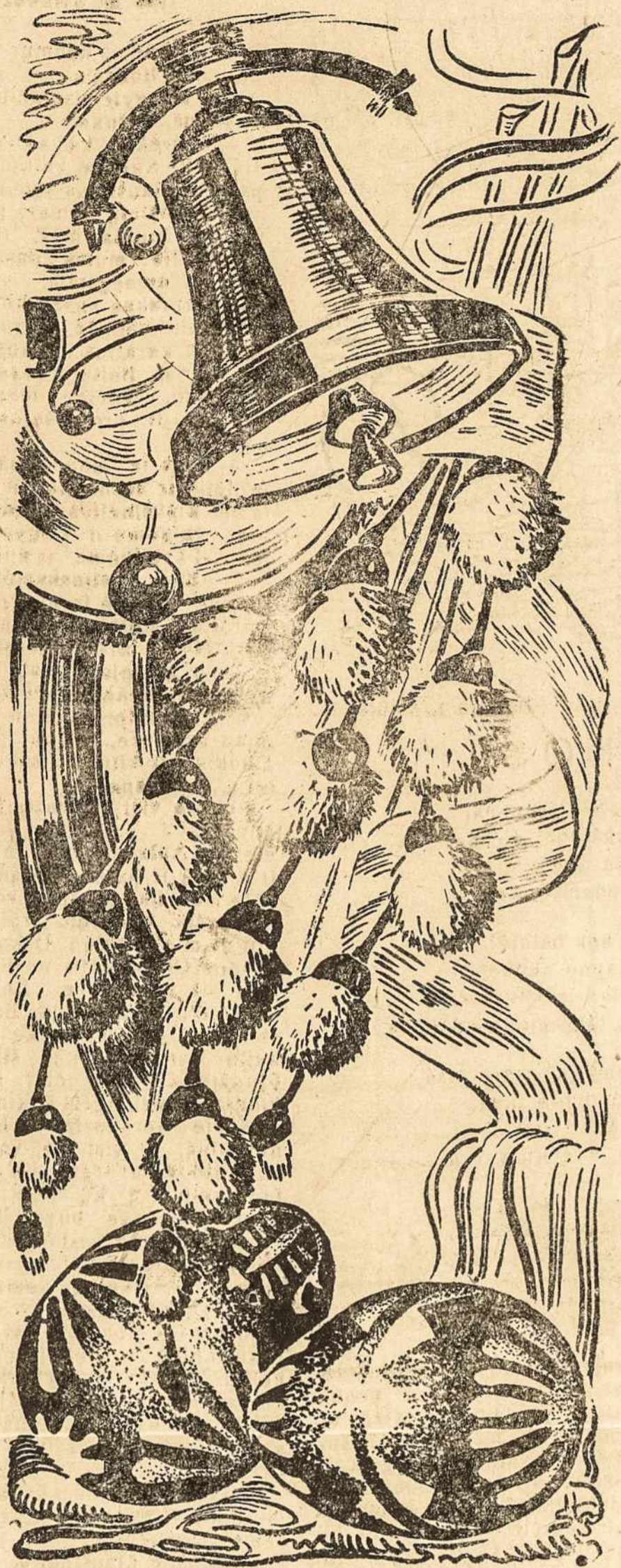
Kai Velykų rytą gaus varpai bažnyčių —
Kryžiaus pergale vėl pasauliui skelbs —
Į gimtąją žemę mintimis sugrįšiu:
Nukankintas Kristus ten ar prisikels?! —

Ten sulaužė budeliai pakelėję smūtkelį
Ir krucifiksą įmetė į raistą...
Jie išvarė tautą eiti kryžiaus kelią!
Tyčiojas, užmetę jai raudoną skraistę!

Kai Velykų rytą nuo beržų rasa kris,
Laisvas vyturėlis užgiedos laukuos...
Kas broliams nuo širdies akmenį nuris?
Kas pančių nuveržtas rankas išliuosuos?

Gal tik nerimas linguos juodais arimais...
Tik plėšoma viltis klaikiai raudos...
Kada gi auš rytas prisikėlimo
Nukankintos, nukryžiuotos Lietuvos?! —

Kai triumfuosi, Kristau, Tu Velykų rytą
Ir Tavo galybei nusilenks kalnai,
Pažvelk, pažvelk į kenčiančią tautą —
Ir ištiesk gailestingą ranką jai! — — —
Sąo Paulo.

KATALIKŲ STUDENTŲ SKAIČIUS JAV

Pagal katalikų žurnalo «America» paskelbtą statistiką, šiuo metu 270 tūkstančių studentų lanko katalikų universitetus bei augštojo mokslo kolegijas. Praėjusiais metais studentų skaičius yra padidėjęs 10 tūkstančių. Jungtinėse Amerikos Valstybėse katalikai turi 31 universitetą, 174 kolegijas su ketverių metų kursu ir 23 jaunesniųjų kolegijas. Didžiausieji universitetai su pilnu kursu yra Marquette universitetas su 9 949 studentais, Detroito ir Seton Hall universitetai, kurių abiejų studentų skaičius yra per 9 tūkstančius.

Šio uolumu, atitaisyta, užden-gia ir pamaldos juose laikomos. Kudirkos Naumiesčio bažnyčia taip pat atremontuota. Šin tautų bažnyčia stovi neatremontuota.

Vilkaviškis karo metu irgi labai nukentėjo katedros vietoje. griuvėsius nuvalius, liko tik sodas. Klebonijū nė pėdsakų nėra. Parapijos salė buvo sugriauta. Buvo likę tik dalis sienų. Dabar ją atstato ir pa didina miesto šeiminkai.

Virbalio bažnyčia ligi pama-tų išgriauta ir sunaikinta, taip pat ir pats Virbalis. Iš Lietu- vos vėl mažiau laišku ateina. Matyt žmonės prisibijo rašyti. Nenori, kad už netyčiomis išsprukusį žodį tektų Sibire atsidurti.

— Ruošiamas Hollywoode filmas iš vienuolės sv. Frančiškos Cabrini gyvenimo Motina Cabrini, gimusi Italijoje, 1889 m. be jokių lėšų su sese lėmis nuyko į New Yorką. Po 28 metų, t. y. 1917 m. kai ji mirė Chicagoje, jau buvo įkūrusi Jungtinėse Amerikos Valstybėse 70 ligoninių daug mokyklų, nastaičių namų ir ve-nuolių konventu, o jos įsteigto- vienuolijos misionierių seselių jau buvo 4,000.

IŠ OKUPUOTOS LIETUVOS

Griškabūdis, Zanavikijoje, karo metu nenukentėjo. Koks buvo prieš karą, toks ir da- bar yra.

Šakių miestelis, taip pat ir bažnyčia per karą buvo visiškai sugriautas išdegtas. Li-ko tik Gelgaudiškio gatvė. Tačiau bažnyčia kun. Gustai-

Vasario 16-os minėjimai vi- same pasaulyje

(E) Visose lietuvių koloni- jose visame laisvajame pasau- lyje pastrošta Vasario 16-ąją paminėti šiemet kuo įspūdin- giau. Ypač plačiai apvaikščio- jama toji diena. JAV se, kur ir šiemet lietuvių parengimuo- se sutiko kalbėti atskiru val- tybių gubernatoriai, Kongre- so atstovai ir šiaip žymios asmenybės, netik pagerbdami Lietuvą, bet ir sustiprindami laisvės solidarumą. Kai kuri- ose lietuvių kolonijose jubili- jiniai parengimai bavo pradė- ti jau vasario 9 d. ir tęsėsi iki vasario 16 d. (vz., Toron- te, kur pasizadėjo kalbėti Ka- nados užs. reik. ministeris Smith). Per spauda, radiją, televiziją milijonai kitų tautų žmonių taja proga bus supa- žindinti su Lietuvos laisvės

reikalui. Netik Amerikos žemy- ne, bet ir tolimoje Australijoje ir Naujoje Zelandijoje ir įvairiose Europos vietovėse mūsų tautiečiai šventė tą die- ną susikaupe ir pasiryžę.

Is Sovietinio Humoro

Didžiausi žmogaus priešai Sovietuose

Rytų Vokietijoje praneša- ma, kad namų valdytojam de- damos papildomos pareigos. Lig šiol jie tik maisto kortel- les išdalydavo, o dabar jie tu- ri virsti «politiniais aktyvis- tais», vadinasi, sovietinio reži- mo akim ir ausim. Taip yra Rusijoje ir kituose sovietinio režimo kraštuose.

Į klausimą: koks sovietinio žmogaus priešas yra įkyriaus- ias? Maskvos darbininkas at- sako: radijas, blakės ir namų valdytojas. Radiją galiu dar užgesyti, blakės galiu sutrip- ti; bet prieš namų valdytoją esu bejėgis...

«Post» žurnale Alsop pasako- jo, kad Sovietų Chruščio- vas priklauso prie tokių dikta- torių, kurie mėgsta anekdotus ir apie save. Sykį Chruščio- vas pasakojo:

«Kremliaus koridoriais ėmė bėgioti vaikinai šukaudamas:

«Chruščiovas pakvaišo, Chu- ščiovas pakvaišo». Sargyba jį tuojuo suėmė ir perdave tar- dytojam. Tuojuo buvo teismas ir jį nuteisė 23 metams. Trejus metus už partijos sekretoriaus įžeidimą, kitus dvidešimt metų už valstybės paslapties išdavimą»

— Gegužės mėn. 5 d. São Paulo miesto teatre numatyta didžiulė mokytojų demonstraci- ja, kurios tikslas yra prašyti pakelti 50 procentų atlygį nimą ir reikalauti, kad vyri- ausybė daugiau susirūpintų reikalinga patalpų statyba. Šis judėjimas apima vidurinių, au- kštesnių ir pradžios moky- klos mokytojus.

— Ruošiamas įstatymas su lig kuriuo bus draudžiama vakarais lankyti gimnazijas jaunesniems kaip 14 metų

MIRĖ SENIAUSIAS PASAU- LYJE ŽMOGUS

Lig šiol seniausiu pasau- lyje žmogumi buvo laikomas Javier Pereira, kolumbietis, 168 m. Visą amžių išgyveno šiaurinėje Kolumbijoje, išski- riant kelis mėnesius praėjusiais metais, kada aplankė A- meriką, kur gydytojai jį išty- rė. Jis mirė 1 d. balandžio, te- sirgęs vos 15 dienų. Visad tu- rėjo sveiką protą, atmintį. Paskutinėmis dienomis sunkiai kalbėjo, žodžius su dideliu sunkumu tegalėjo ištart. Bu-vo labai godus pinigams, kur- tik galėdavo gauti imdavo, o niekam nieko neduodavo.

— Kaikurios Brazilijos poli- tinės partijos, kaip socialistai, tralabistai su komunistais tiek susibičiuliavo, kad net nori surasti bendrą politikos bazę ir į rinkimus eiti išvien.

Su Carlos Prestes komuni- tu vadu, ieško progos susit- kti ir dabartinis S. Paulo pre- feitas, Adhemar de Barros. Jam reikalingi komunistų bal- sai. UDN vadovybė irgi su Luiz Carlos Prestes kalbėjosi

(pabaiga iš 2 pusl.)

kaipo mokytojas gyveno tarp sveitimų, tačiau išmoktos iš tė- vų lietuviškos kalbos neužmir- šo ir nenutraukė ryšių su lie- tuviais ir lietuvių kultūrinio veikimu.

Neretai atsitinka, kad stu- dijuojantieji pusėtinai pamirė- ta lietuvių kalbą. Su kun. An- tanu buvo kitaip. Jis ne tik neužmiršo iš tėvų išmoktos gimtosios kalbos, bet lituanis- tikos žinias, savo iniciatyva žymiai praplėtė. Ne tik taisy- klingai lietuviškai kalba, bet ir rašo laikraščiams straips- nius, su dideliu dėmesiu ne tik seka, bet platina lietuvių spaudą. Jis platino «Aidus», «Darbiūnką» ir kt., bendra- darbavo «Mūsų Lietuvoje». Jo straipsniai rimti, nuoseklūs, logiški. Mokejo pagerbti kitų įsitikinimus, bet principinio- se klausimuose nėjo į kom- promisus.

Kun. Antanas dar daugiau išitraukė į lietuvišką darbą, kai praėjusių metų pradžioje sulig Šventojo Tėvo enciklika «Exul Familia», Konsistoriali- nės Kongregacijos buvo pas- kirtas lietuvių misionieriumi São Paulyje. Lietuviai São Paulyje gyvena įvairiose mies- to dalyse. Didesniose cen-

truose lietuviai kunigai laikas nuo laiko vyksta laikyti sv. mišias ir teikti kitus dvasi- nius patarnavimus. Kun. Anta- nu ištraukus tulkon darbas buvo galima sklandžiau atlik- ti. Šiais metais vienuolyno vyriausybė leido dar daugiau laiko pašvęsti lietuvių reika- lams. Lūgų lankėsis ne vien Vila Zelinoje, bet ir kituose priemiesčiuose: Vila Zelinoje pora sekmadienių būt pasli- kęs ištisa diena, be darbų bažnyčioje, dar dalyvauda- mas draugijų susirinkimuose. Naujas planas buvo numaty- tas pradėti vykdyti balandžio mėnesį.

Kun. Antanas keleta kartu buvo nuvykęs į Sorocabos vyskupiją, apie Itapetiningą, Angatubą Araçatubą, São Mi- guel Arcanjon gyvenantems lietuviams teikti religinį pa- tarnavimą.

Deja, pas Dievą buvo kiti planai. Kun. Antano asmeny- je netekome uolaus Kristaus vynuogyno darbininko, kurio apaštališkas uolumas labai ir labai reikalingas ypač čia Brazilijoje, kur taip maža yra kunigų.

Lietuvių visuomenė neteko lietuviškos švyturio, stipraus kultūrininko, išėkis Viešpa- tyje, Kunige Antanai!

Klauskis São Paulo Lietuvių Kultūrinės Radio Programos

Iš Radio Nove de Julho, kiekvieną sekmadienį nuo 18,00 ligi 18,30 val., banga 540 klc.

Lietuviškas žodis radio bangomis tol bus girdimas, kol jį rems susipratę lietuviai.

Radijui parama galima teikti finansinės komisijos na- riams asmeniškai arba siunčiant per paštą finansų ko- misijos išdininke p. Petro Šimonio, ar kun. P. Ragažins- ko vardu šiuo adresu: caixa postal 4118, São Paulo.

Kiškeliu Rūpestėliai

V. Frankienė

Ten toli toli, - visai arti saulės ir mėnulio karalystės ant aukšto kalno Kėvalų dvare, gyveno visų vištelių karalienė Baltutė ir jos vyras Giedorėlis gaidelis. Turėjo jie daug daug, vištelių. Vištelės buvo baltutės, greitutės ir dėjų baltus stiprius kiaušinius, buvo skyriami vėkykų kiške liams. Kiškėliai juos puikiai išdažydavo, išmargindavo ir Velykoms vaikučiams dovano davė. Kiekvieną pavasarį, prieš pat Velykas, keliaudavo kiškėliai kiaušinių pasi nešti, pas Baltutę vištų karalienę į Kėvalų dvarą. Šiai, ir šiuo metu, keturi įsiknę į gražius ratukus, skuba bėga; o kaip jų kailėliai apdulkėję, auselės suprakaitavusios, su knūtai išvargę, matyt, kad ilgai jie keliavo, kol pasiekė šį aukštąjį kalną kurio viršūnėje yra Kėvalų dvaras, o jame Karalienė Baltutė gyvena. Pribėgę aukštąjį kalną, jie sutūpę pakalnėje pasilsėti ir nutarė, kad reikia pasigražinti, nes kaip gi tokie dulkinai stos prieš garbinąją vištų karalienę Baltutę. Nusiprausę kiškėliai čia pat tekančia meštinėlyje, išvalė dulkinus kafelelius, ūselius sušukavo, nusišysojo patenkinti ir ėmė lipti į kalną. Lipo ir vėl pavargo, o Kėvalų dvaro vis dar nematė, bet jie pamatė tykiai čiuurlenantį šaltinėli, kurio vanduo buvo skaidrus kaip stiklas, pradžingo kiškėliai: nusiprausę šaltinėlyje ir atsigerę šalto gėrimo vandenėlio, o tada pasijuto kaip drugėliai ir greitai kaip vėjas, mat šaltinėlis buvo nepaprastai užburta. Sutrepse jo kiškėliai kojomis ir pasilėdo bėgti į kalno viršūnę; nū nepasijuto, kaip atidūrė prieš sidabrinių Kėvalų dvaro vartus. Ten juos pasitiko keturi sargybnieki gaidėliai žalio degtėliai Kiškėliai, žemai nušilenkė; labai dieną pasakė ir paprašė įleisti į dvarą pas Karalienę Baltutę.

— Ka, Ka riekū, mums įsakyta pranešame: šimet kiščių negausite, nes vaikai įžeidė visą garbingąją vištų giminę, todėl liks be velykaičių. Keliuokite iš kur atėję, Nusiminė kiškėliai ir begalo nustebo, nes kiškių gyvenimo istorijoje dar nebuvo niekandos taip ašitiki, kad Karalienė Baltutė neduotų jiems Velykoms kiaušinių. Begalo nuliūdo kiškėliai pasiuntiniai ir, auselės nuleidę, snukučius suraukę, verkdami atgal iškeliavo.

— Kaip tai gali būti? Negirdėta, nematyta! Tai išeidimas visos kiškių giminės! - sušuko karalius. O, tai svarbiausia skriauda vaikučiams Velykos be margučiu. Argi tai įmanoma? - nervinosi karalius.

— Vaikai įžeidė višteles - atsiliepė vienas pasiuntinys. — Kaip, kokiu būdu? - sušuko visi kiškėliai. — Mes nieko nežinome, nei leido pas karalienę, verkė kiškėliai.

Didelėje girioje, Beržų aikštelyje, stovėjo puikūs beržų rūmai su žaliu samanų stogeliu, su laukinių rožių durelėmis. Prie namų aut didelo kelmo sedėjo kiškių Karalius Ilgausis. Aš link Karalių susisietė tupėjo maži ir dideli kiškėliai ir kiškytės ir Karalius mokė maišę įvairias palvius dažus, piešė popieriuje gražius piešinėlius. Ilgausis Karalius valde kiškių giminę daugiau kaip šimtą metų. Jis buvo labai gražus ir protingas svarbiausias buvo garsus meninkas. Jis per ilgąją žemą mokė kiškėlius piešti, kad atėjus Velykų šventėm jie sugebėtų gražius velykafėnus išmarginti. Jo piešimo mokyklą lankė jauni kiškėliai, gi seki kiškėliai per ilgąją žemą pintinėles pynė. Ir dabar kiškėliai susiraukę pas karalių nekantriai lūkę grįžiant pasiuntiniu su kiaušiniu, sako: galėtu pradėti juos dažyti, nes Velykos čia pat. Tik ką grįžes iš miesto. Pūkėns kiškėlis pasakojo matęs languose daug negyvu kiškėlių, bet puikių, kurie visada prieš Velykas sulenda į langus ir duoda ženklą, kad tikrieji kiškėliai pasirodė, nes Velykos artėja. Staiga suslamėjo medeliai, sudundėjo žemė ir keturi pavargę labai nusiminę pasiuntiniai įbėgo į aikštę. Nusilenkė pagarbiai karaliui ir verdami prašė: — Negavome kiaušinių, neturės vaikai velykaičių, pas karalienę neįleido!

— Kaip tai gali būti? Negirdėta, nematyta! Tai išeidimas visos kiškių giminės! - sušuko karalius. O, tai svarbiausia skriauda vaikučiams Velykos be margučiu. Argi tai įmanoma? - nervinosi karalius.

— Vaikai įžeidė višteles - atsiliepė vienas pasiuntinys. — Kaip, kokiu būdu? - sušuko visi kiškėliai. — Mes nieko nežinome, nei leido pas karalienę, verkė kiškėliai.

Susimastė Ilgausis karalius ir begalo nuliūdo. Liepė visiems kiškėliams išsikirstyti į namus ir laukti kol jis pakviessas ir prašė, neliūdėti, nes jis karalius, turįs viltį gauti kiaušinių. Atsiveikino kiškėliai su karaliumi ir išbėgiojo.

Danutė Lipčiūtė

VELYKOS

Velykos! Velykos kalnais atsrovena,
Velykos! Padangėj paukštėliai čirena;
Vėjelio supūstas žibutės žiedelis;
Velykos! Puriena zvilgėdamos kelias...

Velykos kalnuose, Velykos balutėj,
Laukeliai dar dreba iš sapno nubudę
ir kuždas su vėju, ir klausia kas bus,
kad rytas toks šventas, toks giedras dangus.

Velykos, Velykos! Ir žemė jau ražos visa,
Ir prausias, ir velkas žieduota jupa,
Ir tiesias keliai per lankas lyg žalčiai...
Iš kalnų, iš padangių — Velykų varpai...

Ilgai sedėjo kiškių karalius susimastęs ir pagaliau kažką sugalvojęs, pasisaukė savo ištikimąjį tarną kiškėli Bukanosį ir liepė jam atnešti apsiaustėlį ir lazdele. Tarnas žemai nusilenkęs, tuoj viską įvykdė. Karalius apsilviko apsiaustu, ir ažuoline lazdele pasiramsčiodamas k: žkur nuėjo. Jisėjo per girios tankų mynų ilgai susirūpinęs ir liudnas ir pagaliau priėjo laukinių rožių aikštėle, o toje aikštėlyje iš tolo matomi stovėjo gražūs balti namėliai. Pasibeldė karalius į dureles; jos tuoj atidarė ir jį pasitiko sena senutėlė burtininkė. Papasakojo karalius Ilgausis burtininkei savo bėdas ir šį jam patarė pačiam nuvykti pas karalienę Baltutę. O, kad laiko nezahstī davė jam geroji burtininkė vežamėlį Greituolėlį, kuris lekia greičiau už vėją ir kilimėli kuriuo apsidengus, jis galėsias nematomas kai reikės. Beto paaiskino visas paslaptis kaip valdė ta stebuklingąjį vežimėlį ir nuosirdžiai palinkėjo kiškių karaliui laimingos kelionės. Padekojo jai karalius Ilgausis, atsėdo į vežimėlį ir apsidengęs kilimėliu uždainavo:

— Vežimėli Greituolėli skriski greičiau už vėją. Į aukštąjį kalnelį, į Kėvalų dvarelį.

Pakilo vežimėlis, sudundėjo subildėjo ir nuskrido greičiau už vėją. Po valandėlės nusileido Kėvalų dvarelį. Sudundė visi dvaro gyventojai tokiu garbingo svečio sulaukę, gi Karalienė Baltutė labai nuosirdžiai priėmė karalių Ilgausį, kiaušiniene vaišino, ramos gerimėliu girdė ir nusimėnė pasakojo, kad iš visų

kraštų gaunanti vištelių pranešimus, kad vaikai nenori valgyti kiaušinių ir laiką tai prasčiausiu maistu. Ypač Aukso šalies vaikai nemėgsta kiaušinių. Jie valgo ledus ir saldaičius, kramto gumą, o kai mamytė išverda jiems kiaušinėlius, tai vaikai ir jo nevalgo. Jei vaikai nemėgsta kiaušinių, tai nutarėm, kad jie apsis ir Velykoms be jų. Visa garbingoji vištų giminė labai nusiminusi išizeidusi, nes kiaušiniai tikrai labai sveika valgyti nuo jų vaikučiai gerai auga ir skruostelius rau donus turi. Ir po tų žodžių karalienė Baltutė švelniai atsiprašė kiškių karalių ir nors labai gražiai jo prašoma nesutlko duoti kiaušinių. Labai nusiminė karalius Ilgausis ir pagalvojęs tarė:

— Jusų didenybe, garbingoji vištų karalienė Baltutė, ir tamtas, gražusis jos vyresnėlis Giedorėlis, važiuokime ir įsitikinkim ar tikrai visi vaikučiai niekina kiaušinius, nes aš žinau, kad vaikai labai mėgsta kiaušinius, o ypač velykaičius. Verks visi alei vieno negavę margučiu ir velykos bus liudnos, nuskriausite vaikus. Karalienė Baltutė mielai sutiko važioti, ir jie visi trys, jos vyras Giedorėlis ir kiškių karalius Ilgausis su sėdo į vežimėlį Greituolėlį, dar karalienė pasiėmė krepšį baltnečių kiaušinių ir išvažiavo. Vežimėlis rėdėjo, dar dėjo ir skriste skrido nema tomis. Atsridę į Aukso šalį, nusileido čia pat prie mokyklos aikštėlės, kurioje žaidė daug vaikų. Aikštėlyje supo me džiai ir krūmeliai. Karalienė Baltutė išėmė iš krepšelio tris gražius kiaušinius ir padėjo matomoje vietoje, o pa

ti pasilėpė už krūmų. Vaikai bėginėjo linksmi ir staiga, viena mergytė pamačiusi kiaušinius, sušuko:

— Žiūrėkit, ką aš radau, žiūrėkit! Sabėgo vaikučiai ir pamatė kiaušinius ėmė bartis; — Kiaušinių nematė kvailute, dar šaukia mus, trukdo žaisti. Jie mums nusibodę, mes jų nemėgstam — ir vie nas berniukas spyrė koja ir kiaušiniai sudužo. Begalo išsigando karalius ilgausis, gi karalienė Baltutė ašarėlės nuredėjo. Tačiau mergaitė pravirko ir pro ašaras kalbėjo:

— O aš ir mano mažasis brojelis ir sesutė labai mėgstame kiaušinėlius ir kasdien juos valgome ir valgysim, o jūs visi kvailučiai, ir nubėgo.

— Aha, - pralinskėmėjo karalienė Baltutė ir nusypšėjo. Karalius Ilgausis šelmiškai mirktelėjęs tarė Baltutei:

— Ar girdejęte, jusų didenybe, ką pasakė mergaitė?

— Taip, taip, jau man linkmiau pasidarė, bet dar pavaziuokime ir kitur, atsakė vištelių karalienė.

Susėdo visi į vežimėlį ir nuvažiavo. Vaziavo jie dvi dienas. Aplankė daug miestų ir kaimų ir pateikinti pastebėjo kad tik lepūniai vaikai nemėgsta kiaušinio valgyti, kiti gi mielai valgo. O kai vežimėlis Greituolėlis nusileido toli už vandenyno Barakų miestely, ir karalienė Baltutė išmėtė po kiaušiniuką prie kelių namelių, tai jų širdys pradzingo. Vaikučiai radę kiaušinius džiaugėsi šokinėjo, gi kurie nerado buvo labai nusiminę. Ir visi tie vaikai buvo tokie suvargę. Jie kalbėjo apie Velykų šventes ir jų veidelieuose buvo daug skausmo, nes jie žinojo, kad neturės pinigų kiaušiniams nusipirkti, o kiškėliai kažin ar aplankys juos nes jie iš svetimimo krašto čion atkeliavę ir nesuskalba su vietiniais kiškėliais. Gi savieji mylimi kiškėliai taip toli - brangių tėvynėj, ar besuras kelią, ar galės atkeliuoti pas juos vargdienius?!

Susigraudino mūsų keliautojai, o karalienė Baltutė linksmiai prašė: —

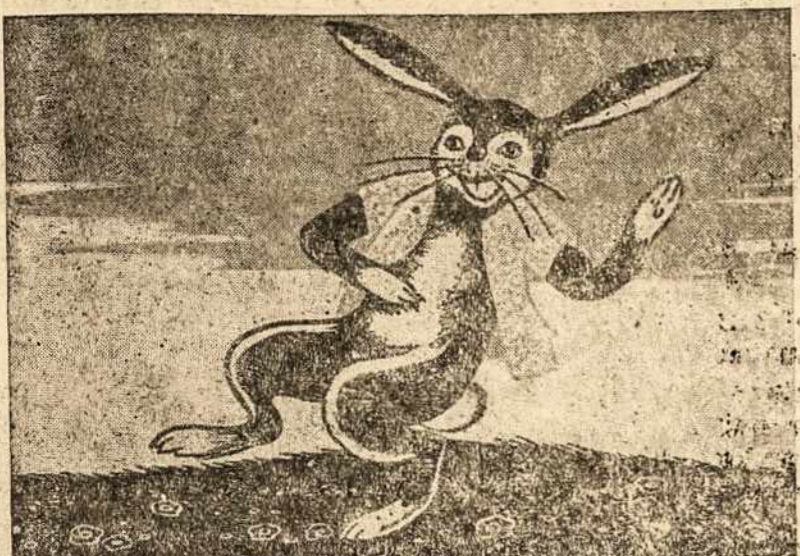
— Duosim kiaušinėlius, kiškėliams, tebūna Velykoms linksmi visi vaikai!...

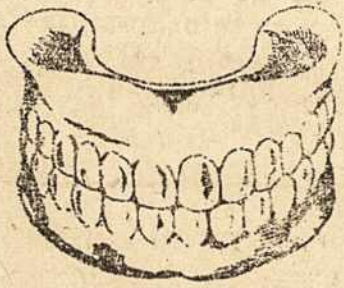
Tuo metu girioje, Beržų aikštėlyje, susirinkę visi kiškėliai begalo nerimavo ir verkė nežinodami kur dingę jų gerasis karalius. Tik štai gegutėlė atskridusi linksmi sukukavo:

— Ku - Ku, kiškėliai, ku - ku! Ar negirdit, bilda rateliai, grįžta karalius ku - ku!

Sužiūro nustebę kiškėliai, nusišluostė ašarėles ir nespejo nieko pasakyti, nes atbildėjo vežimėlis Greituolėlis, o jame sedėjo jų karalius ir linksmiai šipsojosi. Pasveiki no kiškėliai savo karalių ir iš nustebimo iš džiaugsmo ka tučių plojo, nes vežimėlyje gulėjo daugybė kiaušinių, baltučių gražučių! Puolė kiškėliai dažyti; marginti kiaušinius, ir niekas nesugebės apsa kyti nei aprašyti kokius puikius margučius, kiškėliai nu dažė: žvaigždėles juose žere do, gėlytės - mirgėjo ir negti saulutės — možiutės veidelis šypsojosi. Ir kai, Velykų rytą gaudė visų bažnyčių varpai, kai tylutėliai iš dangaus skydo angelų giesmelės, visais keliais, takais ir takeliais skubėjo kiškėliai nešdami vaikučiams gražiausius margučius. Neaplenkė jie nė vieno pabeldę į langą, prikeldavo miegalį vaikų lipkaimai sveikindami:

— Džiaugsmingų Šv. Velykų, vaikeli, laimingai ritinėk margutį ir napamiršk kiškėlių!

Dantu Klinika

Dr. JOAQUIM
PACIFICO JUNIOR

Dantu chirurgas

Dentadurų ir judamų aparatų specialistas.

Priėmimo valandos kasdien: nuo 8 ligi 11 val.,
ir nuo 17 ligi 21 val.

Konsultorija yra Vila Zelinoje, Avenida Zelina, 752

«TĖVYNĖS GARSAI»

VIENTĖLĖ LIETUVIŠKOS MUZIKOS VALANDA
GIRDIMA VISOJ PIETŲ AMERIKOJ!

per Radio Difusora São Paulo PRF3-960 KC. ZYB7-49 m.
ZYB9-19 m.

SEKMADIENIAIS

- I. Nuo 10:15 iki 10:30 - Lietuva ir lietuviai
- II. Nuo 10:30 iki 11:00 - Lietuviška Muzika Plokštelėmis.
- III. Speciali "Café Seletto" programa visiems!

PAGEIDAVIMŲ KONCERTAS

Atsiųskite du tuščių "Café Seletto" vokų į C. postal 403,
ir galite užsakyti kokią tik norite plokštelę! Mes jums
veltui pagrosime!

Priimame komercinius skelbimus ir pasveikinimus su
plokštelėmis!

Vadovauja "Tėvynės Garsai" kolektyvas

Adresas: Caixa Postal 403, São Paulo.

Galima gauti naujų lietuviškų plokštelių!

Atelier de Modas
ALEXANDER BAGDONAS

RUA BARÃO DE ITAPETINGA, 273 - 4 AND. - SALA 2;
TEL. 34-7482 - SÃO PAULO

Casa Sprindus & Cia.

PRAÇA SÃO JOSÉ DOS CAMPOS, 1 - V. ZELINA
SÃO PAULO - Telefone 63 5915

VISUOMET RASI SAVO ŠEIMOS ŽIDINIŲ
NAUJANYBIŲ

Geležies reikmenų, dažų, lėkščių, aluminių indų,
įvairių daiktų dovanoms, įvairiausios rūšies pečiu-
fagonų, siuvamų mašinų, radijų, plokštelių ir t. t.
Taisome visokių tuščių radios. Darbas garantuotas.

Visa tai galima gauti UŽ PINIGUS ARBA
ISSIMOKEJIMUI.

Prie pat autobuso Nr. 93 sustojimo vietos

ESCRITORIO CONTÁBIL «V. ZELINA» IRMĀOS BAUZYS

Registrado no C. R. C. sob o nº 551

Pça. S. José Campos, 8 S/ 2 - V. Zelina - S. Paulo
Telefone 63-6005

Aberturas de firmas	Contratos de locação
Encerramentos de firmas	Cartas de Fiança
Transferencias de firmas	Requerimentos
Contrat. na Junta Comercial	Balanços
Distrat. na Junta Comercial	Alvarás diversos
Escritas Fiscais	Seguros de Fogo e
Escritas Comerciais	Seguros de acidentes

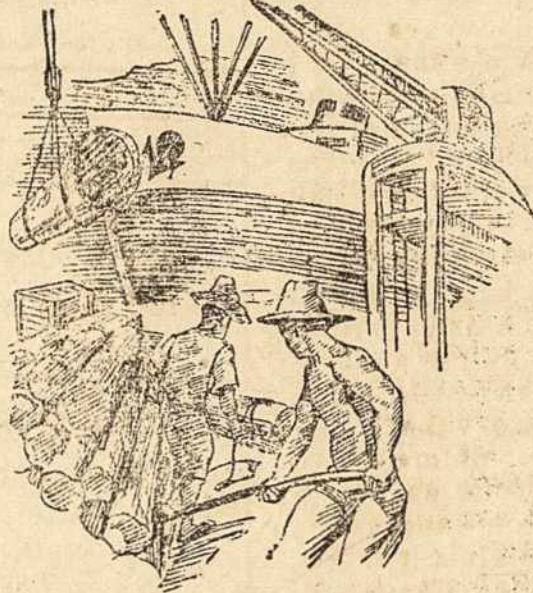
HORÁRIO das 8 às 19 horas.

Pirkimas pirkimui nelygus.

Reikia žinoti kur pirkti.
Jeigu reikia statybai medžiagos,
indų ir kitų reikmenų prieinamomis
kainomis, tai kreipkis į sandėlį.

LAPIENIS & JAKUTIS LTDA.

Av. Sapopemba 18-A — Vila Celeste

PRANAS & CIA. LTDA.

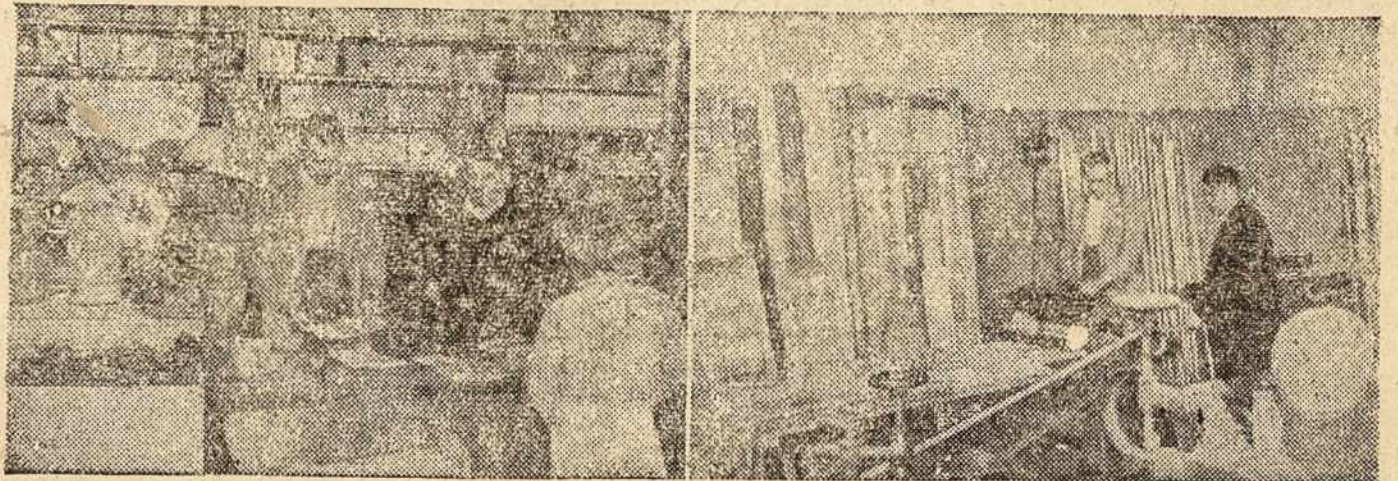
Madeiras em geral

SÉDE: Rua México, 98 - 9.º - sala 904 — Fone: 52-0229
Enderêço Telegrafico: «C A B I U N A»
Rio de Janeiro

Serraria «I T A» — Serra dos Aimorés — Município de
Nanque - Estado de Minas Gerais

Statybos medžiagos sandėlis ir įvairių geležinių daiktų, indų bei namų įrankių
krautuvė tikrai pas

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

RUA COSTA BARROS, 34-C

VILA ALPINA

VIENTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMĀOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas,
kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau
visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite,
įsitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 795 a 835
Telefonas: 51-4-19 e 51-2223

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas
pasivimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686

Vila Prudente

Fone 63-5294

São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui

Atėkite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybę ir kainą

MŪSŲ Lietuva

AV. ZELINA, 706 — CAIXA POSTAL, 371 — SÃO PAULO

PRANEŠA IR KVIEČIA.

Ausenų šeima praneša giminėms ir pažįstamiems, kad septintos dienos šv. mišios-egzekvijos už A. A. kunigo Antano vėlę bus ateinanti pirmadienį, 7 d. balandžio, 7 val. Vila Zelinoje.

Gimines ir pažįstamus kviečia atvykti pasimelsti.

LSB VAKARUI BESIARTINANT.

Lietuvių Sąjunga Brazilijoje turi tikslą skiepyti jaunimo tarpe lietuviškos dainos ir muzikos meilę. Ši Sąjungos uždavinį spręsti yra pavesta žinomam Kolonijoje kinematografistui režisoriui p. Alfonsui Žibui.

Šie mūsų kolonijos menininkai mėgėjai turės progos pasirodyti viešai LSB ruošiamajame vakare baliuje š. m. gegužės mėn. 10 d. Mokoje

Teko patirti, kad jaunos meninės jėgos bus iš visu S. Paulo apylinkių, k. t. iš Vila Zelinos, Parque das Nações, Vila Anastazijos, Moinho Velho ir Bom Retiro

Lietuviška visuomenė savo gausiu atsilankymu paskatins jaunuosius tolimesnei pažangai.

S. iš A.

— Rio de Janeiro susiorganizavo Liet. Kat. Moterų Draugiją ir ateitininkai. Plačiau aprašysime kai gausime mūsų korespondento pasiųstą laišką.

JŪ TURIME KANDIDATĄ Į DEPUTATUS

Kovo m. 23 d įvykęs susirinkimas lietuvių kandidato į estado deputatus išrinkimo reikalui, dalyvaujant lietuviams iš įvairių São Paulo rajonų (šis susirinkimas jau buvo antras iš eilės), po 3 valandų diskusijų ir svarstymų, buvo nutarta, kad galutinai kandidatė parinkimą palikti pirmame susirinkime sudarytai komisijai. Komisija susirinko 29 d. kovo vakare Vila Zelinoje. Susirinkime buvo plačiai susipažinta su įstatymais liečiančiais kandidatų į deputatus parinkimą ir kitais, kaip propagandas, finansų reikalais. Paaiškėjo, kad natūralizuotas sventišalis gali būti kandidatu į vereadorius ar deputatus kuris Brazilijos pilietybę yra gavęs prieš 1946 m. Veliau gavusieji negali būti kandidatais, ligi bus pakeisti veikiantieji nuostatai. O jie gali būti pakeisti neužilgo, nes yra naujas įstatymo projektas federaliniame parlamente. Jei jis būtų priimtas, įpilletinti sventišaliai turėtų daug daugiau teisių, negu jų dabar turi. Bet natūralizuotas pilietis kandidatu į deputatus tegali būti tik penkiems metams praėjus po pilietybės gavimo. Tačiau šis įstatymas turi būti diskutuotas parlamente ir senate ir jam dar gali būti padaryta visokių pakeitimų ir abejojam ar prieš šiu metų rinkimus jis bus priimtas.

Komisijos susirinkimui prieš

Ausenų šeimai, didelio liūdesio valandoj dėl
KUN. ANTANO AUSENKOS
mirties, reiškiamo gilios užuojautos
Rutkauskų šeima

Ausenų šeimai gilaus skausmo suspaustai dėl
A A KUNGO ANTANO AUSENKOS
mirties, nuoširdžiai užjaučia
Bronius Šukevičius ir šeima.

Ausenų šeimai, giliai liūdinčiai dėl staigos
A ū A. KUN. ANTANO AUSENKOS
mirties, krikščioniškai užjaučia
Kazimieras Bacevičius ir šeima.

Kazimierui Ausenkai ir šeimai, liūdinčiams dėl
KUN. ANTANO DOM ESTANISLAU O.S.B.
mirties, skausmu dalinasi ir nuoširdžiai užjaučia
Liet. Kat. Bendruomenės choras

A ū A KUN. ANTANUI AUSENKAI
DOM ESTANISLAU O.S.B
Staiga mirus, jo tėvams, broliams, seserims ir jų šeimoms, giliai užuojautą reiškia
«Tėvynės Garsai» Kolektyvas.

jus prie kandidatų į deputatus pasiūlymo punkte, pirmu kandidatu buvo pasiūlytas Kazimieras Ambrozevičius.

Kiti numatyti kandidatai nebuvo pasiūlyti, nes jų kandidatūros neatitinka veikiančioms įstatymams. Brazilijoje gimę, dėl įvairių kitų aplinkybių, šiais metais negalėjo kandidatuotis. Todėl vienintelė Kazimiero Ambrozevičiaus kandidatūra ir pasiliko.

Komisijos nariai, svečiai palinkėjo lietuvių kandidatai sėkmingai praveisti rinkimų propagandą ir rinkimus laimėti.

Bendrai lietuvių tarpe savų kandidatų susidomėjimas yra didelis ir reikia tikėtis, kad lietuviai rinkimų metu savo balsus atiduos už lietuvių.

Sekančiuose «ML» numeruose, manome, kad pats kandidatas K. Ambrozevičius apie savo planus pasisakys.

— Kardelis Vladas iš Lietuvos, paieško Justino Kerdelio gyvenančio São Paulyje.

— Laiškai: Alf. Kairiui, J. Tumosai, M. Maželienei, Ad. Šerėnui, M. Jonavičiūtei, J. Antanaičiui, J. Kropieniui, Al. Bumbliui, Alb. Verzbickui, H. Labuckaitei, J. Seliokui, J. Slavičkui

— Velykų pirmajam dienai, tradicinei Prisikėlimo procesijai, Vila Zelinoje, iš tolimų São Paulo apylinkių ruošiasi atvykti daug žmonių.

— Būželio m. lietuvių bažnyčia Vila Zelinoje pasijuoš dar dviem naujais vitražaispalvuotais langais. Vieną jų aukoja Maldos Apaštalavimo Draugija, kitą - viena lietuvių šeima.

— Šiais metais rugpiūčio mėn. pabaigoje New Yorke šaukiamas Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimas Seimą sudarys 112 atstovų, pagerbimui Lietuvos Steigiamojo Seimo, kurį irgi sudarė 112 atstovų Kiekvienam kraštui, su lig lietuvių skaičiumi, yra numatytas ir proporcingas atstovų skaičius Seimo rengėjai Brazilijos lietuviams yra nu-

-- Nors nekalba buvo raskutiniais metu vėl išskeltas portugalų kalbos suprasinimo klausimas.

JAU IŠ ANKSTO RUOŠKITES Į «MŪSŲ LIETUVOS»

VAKARA.

Kuris įvyks gegužės mėn. 17 d. Vila Zelinoje, gimnazijos salėje.

SIUNTINIAI Į LIETUVĄ IR RUSIJĄ.

Medžiagos žieminiams ir vasariniams rūbams (yra pavyzdžiai). Vaistai, maistas, skalbiniai, avalynė, megstiniai, kojines, pirštines, skaros, siūlai ir daug kitų prekių.

Siuntinių pristatymas garantuotas.

Gavėjas namoka nieko. Pageidaujant — siunčiama oro paštu.

Kreiptis: Magdalena Vinkšnaitienė - rua Barão do Pirai, 65. Vila Zelina.

Laiškams - caixa postal 371, São Paulo.

SIUVĖJAS

POVILAS AMBROZEVIČIUS
Rua Inhagapi, 9 - V. Zelina
(prasideda iš Av. Zelina, 595)

SKAITYK IR PLATINK
«MŪSŲ LIETUVĄ»

ALIO, ALIO, TAUTIEČIAI!

LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJOJE Š. M. GEGUZES MĖN. 10 d. Mokoje, Rua Lituania 67 ruošia idomų KONCERTĄ BALIŲ.

Programą atliks mūsų Kolonijos jaunos meninės jėgos. Nepraleiskite progos pamatyti jaunųjų pastangas į meną ir savo atsilankymu padėti ir išimti juos tolimesnei pažangai.

Sokiams groso puikus orkestras. Taip pat galėsite skaniai lietuviškai pasivaišinti.

Koncerto balius pradžia 20 val. ir pabaiga 4 val. ryto. Tad visi į Sąjungos Koncertą-balių!

Jei dar neturi PRAIA GRANDE sklypo, tai jį gali įsigyti patogiomis sąlygomis, gražioje vietoje, kur yra įvestas, vanduo, elektra ir telefonas, prie

S U A R Ā O

Arti geležinkelio stotis, bažnyčia, kinas.

Daugiau informacijų kreiptis į «Mūsų Lietuvą».

Lietuviškos muzikos ir dainos mėgėjams didelė naujiena. Jau galima įsigyti dainininko K. Ambrozevičiaus įdainuotas, palydint Radio Gazeta orkestrui lietuviškų dainų plokšteles su šiomis dainomis; Mano sieloj šiaandien šventė, Oi kas?, Bernužėli nesvelioik, Stasys.

Plokšteles gaunamos pas:

Al. Vinkšnaitį, R. Barão do Pirai, 65, V. Zelina, J. Kaseliūną, R. Barão do Pirai 194, V. Lucía, Rua Camé 1052, Mokoje; pas mokyt. St. Kubiliūną V. Anastacio ir «Mūsų Lietuvos» Redakcijoje, Av. Zelina, 706.

ESCRITORIO CONTABIL NASCIMENTO

Irmãos Nascimento

REG. C.R.C. SP. No 1.484

Atlieka firmų atidarymus, perleidimus, komercines ir industrialines apyskaitas, sutvarko dokumentus, sudaro sutartis surašo prašymus ir kitos rūšies darbus atlieka.

Juridinis Departamentas - Nejudomo turto pardavimas
Av. Zelina, 831 - Vila Zelina - Tel. 63-2767 - S. Paulo

Kunigas Benediktas Sugintas, KRISTAUS PRISIKĖLIMO ŠVENTĖS PROGA,

širdingai sveikina mielus Brazilijos Lietuvius ir iš tolimos Čkagos siunčia širdingausius linkėjimus

Chicago, Ill.
1958 metai.

AYRTON LORENA VICTOR AUSENKA Advocacia

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis, dokumentų atitaisyimas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Raštinė:

Praça da Sé, 270 - 4.º and. - sala 404 - Tel. 35 0062

GEROS ZINIOS

JAU GALITE PADĖTI SAVO ARTIMIESIEMS
LIETUVOJE IR SIBIRE

- * Skubiai išsiunčiame aprangą, maistą, medžiagas, medžiagas, medžiagas, medžiagas, medžiagas, medžiagas.
- * Turime visų medžiagų pavyzdžius!
- * Laikė 6-8 savaičių siuntiniai pasiekia Lietuvą. Oro paštu 2-3 savaitės.
- * Siuntėjas gaus gavėjo parašu patvirtintą pakvitavimą.
- * Visi persiuntimo mokesčiai ir maitas apmokami čia. Gavėjas nieko neturi mokėti.
- * Siuntiniai pilnai apdrausti - žuvus gražiname pinigus arba pasiunčiame naują.

Kreipkitės pas:

Jonas Valavičius, R. Pe. Bened. de Camargo, 698, Penha Al. Boguslauskas, R. F. Ant. de Guadalupe, 14, V. Zelina
Rašykite: Caixa postal 403 - São Paulo.

SIUNTINIAI Į LIETUVĄ